

Det have vi set, hver Gang Bryggestraffen anvendtes. Altsaa de forholdsvis mindst hæderlige Personer ville slippe lempeligt derfra, hvortilmod de hæderlige Personer ville være dem, som denne Lov kommer til Anvendelse paa. I de russiske Fængsler er det jo saaledes, at de barbariske Straffe anvendes langt mere paa de politiske Forbrydere, de stolteste og fineste følede Mænd, som derfor ikke kunne bøje sig ind under den Tvang, som de mene, de med Urette ere underkastede. De samme Personer ville blive straffede her; det er de fineste Naturer, de stolteste Karakterer, der ville blive ramte haardest af denne Lov, hvis Virkning vil blive Brutalisering, Raahed og Hævntørst. Vi skulle derfor betænke os paa at give dette Forslag Lovkraft.

Efter disse Bemærkninger skal jeg kun sige, at hvis jeg kunde standse dette Lovforslag nu, vilde jeg gøre det; men jeg tænker, at Folketinget i alt Fald af Formalitetshensyn ikke vil nægte Sagen Overgang til anden Behandling, og jeg vil derfor heller ikke stille Forslag om at nægte det videre Fremme. Men hvis man forsøger at gøre dette Forslag til Lov, saa vil jeg og mine Partifæller stemme imod dets endelige Bedtagelse.

Reis: Naar vor Straffelov nu er over 30 Aar gammel, kan det, naar vi se hen til Forholdene i andre Lande, særlig de os omgivende Lande, kun vække nogen Forundring, at Loven har vist sig at kunne virke i den forløbne Aarrække og fremdeles, uden betydelige Forandringer. Det er da ingenlunde til at undres over, at det efterhaanden paa ganske enkelte Punkter kan vise sig nødvendigt at træffe andre Bestemmelser end dem, som vare fyldestgørende og tilfredsstillende den Gang, da Straffeloven udkom. Jeg betragter dette som et Vidnesbyrd om, hvor god Loven i Virkeligheden har været, hvor afsæst den har været efter vort Samfunds Krav og Fornødenheder den Gang, at den i saa lang en Aarrække har kunnet virke uden væsentlige Forandringer og Forbedringer. Blandt de Punkter, hvor paa man i Aarenes Løb — og jeg kan godt sige, i en længere Aarrække — har fæstet sin Opmærksomhed som noget, hvor det kunde være ønskeligt, at der skete Forandringer og Forbedringer, har, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, navnlig Spørgsmaalet om Straf for Voldsgerninger været. Man har i en Række af Aar staaet i den Formening, at Straffeloven var noget mild, hvad angaar de Straffebestemmelser, hvor med den ramte disse Gerninger. Man har

ment, at de Straffe, hvormed det efter Straffeloven var muligt at ramme Volds handlinger, ikke altid vare ganske adækvate med Hensyn til Volds handlingen eller af den Bestaafenhed, at de affare Voldsmanden Lysten til Gentagelser. Man har i ikke saa faa Aar navnlig fundet, at der var noget urigtigt i, at medens Folk for mindre Tyverier bleve straffede meget haardt, endog saa strengt, saa kunde man, naar man havde den fornødne Ovelse, slaa Folk halvfordærvet, uden at man egentligt kom til at bøde i nogen tilstrækkelig Grad for at have tilfredsstillt sin Lyst i den Retning. Det var jo nemlig til Dels afhængigt af den Vold, der blev udøvet, og navnlig af, hvor vidt der blev tilføjet Saar eller anden Skade, som det hedder i Straffeloven, om Forholdet kunde rammes af en nogenlunde alvorlig Straf. Der var endelig den Mislighed til Stede, at saa længe Volden blev ved de saakaldte tørre Hug, var Paataalen privat; det var altsaa den forurettede, den overfaldne selv, der foruden at have faaet Bryglene stulde have Ulejligheden, Beskøftningen og Besværigheden ved at paataale den Vold, der var øvet imod ham. I saa Henseende har der ganske naturlig efterhaanden tilvirket sig Ønske om at se en Forandring tilvejebragt. Man har ment, at Retsikkerheden, navnlig naar man færdes paa offentlige Gader og Beje og paa offentlige Steder, er noget, som det offentlige burde tage sig af. Det burde ikke alene være overladt til den private, om det var hans Lejlighed at paataale et Overfald, der blev gjort paa ham, eller ej. Det er som Følge deraf, at vi da nu se det foreliggende Lovforslag, som jeg for mit Vedkommende har hilst med stor Glæde baade ved dets Forelæggelse i det andet Ting, og nu, da det er kommet ned fra det høje Landsting til Tinget her. Der vil jo ventelig senere blive Lejlighed til nærmere at komme ind paa Lovforslagets Bestemmelser, og jeg skal derfor ikke for Ujeblikket vidtløftig indlade mig derpaa, men kun pege paa de Ting, der ville følge af dette Lovforslag. For det første sker det, at der i § 1 indføres offentlig Paataale, Paataale for Vold mod Person, uden at den har medført Saar eller anden Skade, vel at mærke i de grovere Tilfælde, hvor ogsaa saadan offentlig Paataale synes ganske naturlig, nemlig naar den skete Vold har medført Forstyrrelser af den offentlige Fred eller været forbundet med Overtrædelse af Politiforskrifter eller Indtrængen i en andens Bolig eller Bægring ved at forlade samme. Jeg tror, at Lovforslaget her har været overmaade heldigt med at fastsætte de